

Onsdag den 9. marts 2016

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2016)0081

Interinstitutionel aftale om bedre lovgivning**Europa-Parlamentets afgørelse af 9. marts 2016 om indgåelse af en interinstitutionel aftale om bedre lovgivning mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen (2016/2005(ACI))**

(2018/C 050/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Formandskonferencens afgørelse af 16. december 2015,
- der henviser til udkastet til en interinstitutionel aftale om bedre lovgivning mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen,
- der henviser til artikel 17, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til artikel 295 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Kommissionens forslag til en interinstitutionel aftale om bedre lovgivning (COM(2015)0216 og bilagene hertil),
- der henviser til rammeaftalen af 20. oktober 2010 om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »rammeaftalen fra 2010«),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 16. december 2003 om bedre lovgivning mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen ⁽²⁾ (i det følgende benævnt »den interinstitutionelle aftale fra 2003«),
- der henviser til sin beslutning af 4. februar 2014 om målrettet EU-regulering samt nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet — 19. rapport om bedre lovgivning for 2011 ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 16. september 2015 om Kommissionens arbejdsprogram for 2016 ⁽⁴⁾,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 18. og 19. februar 2016,

⁽¹⁾ EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47.⁽²⁾ EUT C 321 af 31.12.2003, s. 1.⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0061.⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0323.

Onsdag den 9. marts 2016

- der henviser til forretningsordenens artikel 140, stk. 1,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A8-0039/2016),
- A. der henviser til, at Parlamentet gentagne gange har opfordret til, at den interinstitutionelle aftale fra 2003 genforhandles, så den passer til de nye lovgivningsmæssige rammer, der er indført med Lissabontraktaten, samt for at konsolidere den nuværende bedste praksis og bringe aftalen på linje med dagsordenen for bedre lovgivning;
- B. der henviser til, at Regionsudvalget, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og flere nationale parlamenter har givet udtryk for deres holdninger til Kommissionens meddelelse af 19. maj 2015 med titlen »Bedre regulering for bedre resultater — En EU-dagsorden« (COM(2015)0215), ovennævnte forslag fra Kommissionen til en interinstitutionel aftale om bedre lovgivning eller den aftale, der blev indgået mellem institutionerne om en ny interinstitutionel aftale om bedre lovgivning;
- C. der henviser til, at Parlamentet i sin ovennævnte beslutning af 16. september 2015 glædede sig over, at der er indledt forhandlinger om en ny interinstitutionel aftale om bedre lovgivning, og at Parlamentet har fastlagt en række prioriteringer, navnlig for så vidt angår kvalitative forbedringer af Kommissionens udarbejdelse af lovforslag, flerårig og årlig programmering, styrkelse af konsekvensanalyser af lovforslag, ligebehandling af den lovgivende myndigheds to parter i løbet af hele lovgivningsprocessen med hensyn til adgang til information, grundige interinstitutionelle høringer, Kommissionens opfølgning af Parlamentets forslag og henstillinger samt bestemmelsen om, at der skal forelægges detaljerede begrundelser for enhver tilbagetrækning af forslag;
- D. der henviser til, at de interinstitutionelle forhandlinger formelt blev indledt den 25. juni 2015;
- E. der henviser til, at Formandskonferencen den 16. december 2015 med et flertal godkendte den foreløbige aftale, der var blevet opnået enighed om mellem forhandlerne fra de tre institutioner den 8. december 2015 om formuleringen af en ny interinstitutionel aftale om bedre lovgivning (i det følgende benævnt »den nye interinstitutionelle aftale«);
- F. der henviser til, at den nye interinstitutionelle aftale har til formål at erstatte den interinstitutionelle aftale fra 2003 og den interinstitutionelle fælles indstilling til konsekvensanalyse fra november 2005, og til, at bilaget i den nye interinstitutionelle aftale skal erstatte den fælles forståelse om delegerede retsakter fra 2011;
- G. der henviser til, at den nye interinstitutionelle aftale i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Kommissionens erklæring, som findes i bilag II til denne afgørelse, ikke griber ind i rammeaftalen fra 2010,
- H. der henviser til, at visse bestemmelser i rammeaftalen fra 2010 kan blive forældede, eller at det kan blive nødvendigt at ajourføre dem, i forbindelse med den nye interinstitutionelle aftale;
- I. der henviser til, at der med den nye interinstitutionelle aftale forventes yderligere interinstitutionelle forhandlinger, især om de praktiske samarbejds- og informationsdelingsordninger i forbindelse med indgåelsen af internationale aftaler og om kriterierne for anvendelse af artikel 290 og 291 i TEUF om henholdsvis delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter;
- J. der henviser til, at det er nødvendigt at tilpasse visse bestemmelser i Parlamentets forretningsorden i forlængelse af den nye interinstitutionelle aftale, bl.a. dem der vedrører Kommissionens arbejdsprogram og kontrollen af retsgrundlaget for retsakter;
- K. der henviser til, at den nye interinstitutionelle aftale på den ene eller anden måde imødekommer de bekymringer, Parlamentets Udvalg om Konstitutionelle Anliggender (AFCO) har givet udtryk for i AFCO's bidrag til Europa-Parlamentets holdning til forhandlingerne om revisionen af den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 22. april 2015;
- 1. glæder sig over den aftale, der er opnået enighed om mellem institutionerne, og mener, at den udgør et godt grundlag for etablering og udvikling af et nyt og mere åbent og gennemsigtigt forhold imellem institutionerne med henblik på at skabe bedre lovgivning i EU-borgernes interesse;

Onsdag den 9. marts 2016

2. beklager dybt, at der indenfor rammerne af bedre udarbejdelse af love, ikke blev gennemført forhandlinger af den interinstitutionelle aftale, som levede op til en praksis i overensstemmelse med udvalgsproceduren i Europa-Parlamentet;
3. glæder sig navnlig over resultaterne af forhandlingerne med hensyn til flerårig og årlig interinstitutionel programmering, Kommissionens opfølgning af Parlamentets lovgivningsinitiativer og bestemmelsen om begrundelser for og høringer om tilbagetrækning af lovforslag; understreger, at det aftalte markante fokus på Kommissionens arbejdsprogram på ingen måde kan begrunde en indskrænkning af Parlamentets egne lovgivningskompetencer eller initiativret; glæder sig over aftalen om interinstitutionelle drøftelser i tilfælde af ændring af retsgrundlaget for en retsakt og understreger sin stærke vilje til at modsætte sig enhver form for forsøg på at modarbejde Europa-Parlamentets lovgivningskompetencer i form af en ændring af retsgrundlaget;
4. understreger, at bestemmelserne i den nye interinstitutionelle aftale om bedre lovgivningsværktøjer (konsekvensanalyser, offentlige høringer og høringer af interessenter, evalueringer mv.) er vigtige for en velbegrunnet, inklusiv og gennemsigtig beslutningstagning og for en korrekt anvendelse af lovgivningen, samtidig med at det bemærkes, at disse bestemmelser beskytter lovgivernes prerogativer; mener, at konsekvensanalyser skal være omfattende og afbalancerede og bør bl.a. vurdere omkostningerne for producenter, forbrugere, arbejdstagere, administratorer og miljøet ved ikke at vedtage den nødvendige lovgivning; er bekymret over, at formuleringen i forbindelse med konsekvensanalyser ikke i tilstrækkelig grad forpligter de tre institutioner til at inddrage små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og konkurrenceevnetest i deres konsekvensanalyser; understreger vigtigheden af at være opmærksomme på og tage højde for SMV'ernes behov på alle stadier af lovgivningsforløbet; understreger, at vurderingen af indvirkningen på SMV'er i overensstemmelse med Kommissionens arbejdsdokument af 19. maj 2015 om retningslinjer for bedre regulering (SWD(2015)0111) skal inkluderes i konsekvensanalyser, og opfordrer Kommissionen til at fremlægge yderligere oplysninger om denne praksis; glæder sig over intentionen om at forbedre gennemførelsen og anvendelsen af EU-lovgivningen, bl.a. igennem bedre udpegning af nationale foranstaltninger, som ikke kræves i henhold til den EU-lovgivning, der skal gennemføres (overregulering), og forventer, under hensyntagen til at medlemsstaterne frit kan anvende højere standarder, såfremt EU-lovgivningen kun fastsætter minimumsstandarder, at medlemsstaterne klart angiver og dokumenterer sådanne foranstaltninger;
5. bemærker, at de akkumulerede omkostninger for lovgivningen kan resultere i betydelige vanskeligheder for virksomheder og individer, som påvirkes af EU-lovgivningen;
6. noterer sig skrivelsen af 15. december 2015 fra førstestformanden for Kommissionen om funktionen af det nye Udvalg for Forskriftskontrol, som har til opgave at kontrollere kvaliteten af Kommissionens konsekvensanalyser (men uden at der kan nedlægges veto til lovforslag, hvilket tilkommer de valgte myndigheder); minder om, at Parlamentet i sin beslutning af 27. november 2014 om revidering af Kommissionens retningslinjer for konsekvensanalyse og SMV-testens rolle⁽¹⁾, anmodede om, at uafhængigheden af Udvalget for Forskriftskontrol (tidligere »Udvalg for Konsekvensanalyse«) blev styrket, hvilket særligt indebærer, at medlemmerne i udvalget ikke skal være underlagt politisk kontrol; finder i den forbindelse, at oprettelsen af Udvalget for Forskriftskontrol er et første positivt skridt frem mod denne uafhængighed; påpeger, at lovgiverne også kan gennemføre deres egne konsekvensanalyser, hvis de finder det nødvendigt; bemærker, at konsekvensanalyser ikke erstatter den politiske beslutningsproces; understreger endvidere, at den nye interinstitutionelle aftale giver mulighed for udveksling af oplysninger mellem institutionerne om bedste praksis og metoder vedrørende konsekvensanalyser, hvilket giver mulighed for at gennemgå funktionen af Udvalget for Forskriftskontrol i behørig tid med det formål at finde en fælles metode;
7. bifalder aftalen imellem de tre institutioner om at samarbejde med det formål at ajourføre og forenkle lovgivning og for at udveksle synspunkter herom forud for færdiggørelsen af Kommissionens arbejdsprogram; understreger betydningen af den aftalte årlige undersøgelse af byrden som et redskab til på en klar og gennemsigtig måde at identificere og overvåge resultaterne af Unionens bestræbelser på at forenkle lovgivningen og mindske overregulering og den administrative byrde, og mener, at undersøgelsen af byrden bør omfatte en liste, der specifikt vedrører SMV'er, og sondre mellem byrder, som pålægges i henhold til individuelle forslag fra Kommissionen og foranstaltninger truffet af de enkelte medlemsstater; påpeger, at det nøje skal vurderes fra sag til sag og i et tæt samarbejde mellem institutionerne, om det er muligt og ønskeligt

---

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2014)0069.

Onsdag den 9. marts 2016

at fastlægge mål for reduktionen af byrder inden for specifikke sektorer, samtidig med at der skal fokuseres på lovgivningens kvalitet uden at undergrave relevante EU-standarder; forventer, at Kommissionen løbende foreslår at ophæve retsakter, når en sådan ophævelse anses for nødvendig; bifalder i denne sammenhæng, at de tre institutioner er blevet enige om, at konsekvensanalyser også bør behandle et forslags konsekvenser for den administrative byrde, navnlig for SMV'er; erkender at passende EU-lovgivning kan skære ned på administrative byrder for SMV'er ved at udskifte 28 indbyrdes afvigende regler med et fælles sæt af regler for det indre marked;

8. mener, at der generelt er blevet fundet en afbalanceret løsning med hensyn til delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, som sikrer gennemsigtighed og lighed mellem lovgiverne, men påpeger behovet for en hurtig aftale om passende afgrænsningskriterier for delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter og en hurtig tilpasning af alle basisretsakter til den lovgivningsmæssige ramme, der er indført med Lissabontraktaten;

9. erkender, at de foranstaltninger, der er aftalt, for at forbedre den gensidige udveksling af synspunkter og oplysninger imellem Parlamentet og Rådet i deres egenskab af medlovgivere er et skridt i den rigtige retning; mener dog, at disse foranstaltninger skal udvikles yderligere, særligt hvad angår gensidig adgang til information og møder for dermed at sikre en virkelig ligevægt og lige behandling imellem lovgiverne under hele lovgivningsprocessen samt sikre, at princippet om loyalt indbyrdes samarbejde mellem institutionerne overholdes; advarer om, at de aftalte uformelle drøftelser ikke bør udvikle sig til en ny platform for uigennemsigtige interinstitutionelle forhandlinger;

10. minder om, at der i TEUF fastsættes en almindelig lovgivningsprocedure med tre behandlinger; påpeger, at når Parlamentet og Rådet til fulde udøver deres beføjelser i lovgivningsproceduren, bør enighed ved andenbehandlingen være standardproceduren, hvorimod enighed ved førstebehandlingen kun bør anvendes, når der er truffet en velovervejede og udtrykkelig beslutning herom;

11. glæder sig over tilsagnet om at sikre gennemsigtighed i lovgivningsprocedurerne, men understreger behovet for mere konkrete bestemmelser og redskaber til at opnå dette, især hvad angår enighed ved førstebehandlingen;

12. mener desuden, at der skal gøres bedre brug af ordninger om politisk dialog med nationale parlamenter; understreger i den forbindelse den vigtige rolle nationale parlamenter gives i Lissabontraktaten og understreger, at de, udover den rolle de har med at overvåge, at nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet overholdes, kan yde positive bidrag inden for rammerne af den politiske dialog, hvilket de også gør; opfordrer til bedre brug af de eksisterende mekanismer vedrørende nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet som defineret i traktaterne; understreger behovet for mere fleksibilitet i håndhævelsen af fristen på otte uger for nationale parlamenter til at afgive en begrundet udtalelse om tilsidesættelse af nærhedsprincippet;

13. opfordrer til en omfattende evaluering af virkningen af den nye interinstitutionelle aftale for rammeaftalen fra 2010 og andre relaterede eksisterende interinstitutionelle aftaler, under hensyntagen til behovet for at sikre Europa-Parlamentets position og prærogativer og forenkle strukturen af de mange ordninger, der regulerer de interinstitutionelle forbindelser;

14. mener, at en sådan forenkling bør iværksættes, når alle de praktiske ordninger for gennemførelse af den nye interinstitutionelle aftale i sin helhed er på plads, således at institutionerne også kan vurdere, om det er nødvendigt at foretage justeringer af den nye interinstitutionelle aftale i lyset af de erfaringer, der er indhøstet på dette tidspunkt med gennemførelsen af den nye interinstitutionelle aftale;

15. understreger vigtigheden af korrekt implementering og af at sikre, at forpligtelser og tidsfrister i den nye interinstitutionelle aftale overholdes;

16. påpeger, at det er nødvendigt at sikre opfølgning på teknisk og/eller politisk plan især af følgende spørgsmål med aktiv inddragelse af alle parlamentariske udvalg, der har relevant erfaring, og ved at drage fordel af deres ekspertise:

— programmering (teknisk revision af rammeaftalen fra 2010 og Parlamentets forretningsorden)

Onsdag den 9. marts 2016

- kontrol af retsgrundlaget for retsakter (revision af forretningsordenen med henblik på at indarbejde ordninger for trilaterale drøftelser)
  - evaluering af Kommissionens anvendelse af dens ovennævnte retningslinjer for bedre regulering og den effektive brug af det nyoprettede Udvalg for Forskriftskontrol, særligt med henblik på at efterprøve, at det, i overensstemmelse med punkt 6, fungerer på uafhængig vis, og at dets medlemmer ikke er underlagt nogen form for politisk kontrol;
  - gennemsigtighed og koordinering af lovgivningsprocedurerne (herunder den passende anvendelse af første- og andenbehandlingsprocedurer, praktiske ordninger for drøftelser, informationsudveksling og sammenligning af tidsplaner, gennemsigtighed i forbindelse med trilaterale forhandlinger, udvikling af platforme og værktøjer til oprettelse af en fælles database over lovgivningssagernes status, orienteringen af nationale parlamenter og praktiske samarbejds- og informationsdelingsordninger i forbindelse med forhandlinger om og indgåelsen af internationale aftaler)
  - en evaluering og mulig opfølgning på Udvalget for Forskriftskontrols uafhængighed med hensyn til opfyldelse af dets rolle med overvågning og objektiv vejledning i de forskellige konsekvensanalyser;
  - Parlamentets forventning i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i den nye interinstitutionelle aftale, om at Kommissionen så hurtigt som muligt vil fremsætte forslag, der fastsætter mål for reduktionen af byrder i centrale sektorer, når det er muligt, og samtidig sikrer, at lovgivningens mål opfyldes;
  - sikkerhed for operationel og retlig sammenhæng mellem den nye interinstitutionelle aftale og samarbejdsaftalerne om Unionens rådgivende organer;
  - delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter på basis af Europa-Parlamentets beslutning af 25. februar 2014 om opfølgning af delegationen af lovgivningsmæssige beføjelser og medlemsstaternes kontrol med Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelserne⁽¹⁾ (forhandlinger om afgrænsningskriterier for delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, oprettelse af et register over delegerede retsakter og fuldstændig tilpasning af retsakter, der er vedtaget forud for Lissabontraktaten);
  - gennemførelse og anvendelse af EU-lovgivning (kontrol af medlemsstaternes meddelelser om gennemførelsen af direktiver samt ethvert nationalt tiltag, som går ud over bestemmelserne i EU-lovgivningen (overregulering));
17. godkender udkastet til aftalen som vedlagt i bilag I til denne afgørelse;
  18. godkender Europa-Parlamentets og Kommissionens erklæring i bilag II til denne afgørelse;
  19. anmoder sit kompetente udvalg om at undersøge, i hvilket omfang det er nødvendigt at vedtage ændringer eller en ny fortolkning af forretningsordenen eller ændringer i Parlamentets praksis, administration eller kontaktkanaler til andre institutioner for at gennemføre den nye interinstitutionelle aftale;
  20. pålægger sin formand at undertegne den nye interinstitutionelle aftale sammen med formanden for Rådet og formanden for Kommissionen og at foranledige, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
  21. pålægger sin formand at sende denne afgørelse med bilagene til Rådet og Kommissionen til orientering.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0127.

Onsdag den 9. marts 2016

BILAG I

Interinstitutionel aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen om bedre lovgivning

(Teksten i bilaget gengives ikke her, eftersom det svarer til den interinstitutionelle aftale, som blev offentliggjort i EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1).

Onsdag den 9. marts 2016

BILAG II**EUROPA-PARLAMENTETS OG KOMMISSIONENS ERKLÆRING I FORBINDELSE MED VEDTAGELSEN AF DEN INTERINSTITUTIONELLE AFTALE OM BEDRE LOVGIVNING**

Europa-Parlamentet og Kommissionen finder, at nærværende aftale afspejler ligevægten mellem og de respektive kompetencer hos Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen som fastsat i traktaterne.

Den griber ikke ind i rammeaftalen af 20. oktober 2010 om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT L 304 af 20.11.2010, s. 47.